

מסכת מעשרות

פרק א' משנה ז'

הִנֵּן, מְשִׁיקָּה. אַף עַל פִּי שְׁקָפָה, קֹולֶט מִן הַגָּת הַעֲלִיוֹנָה וּמִן
הַצְּנוּר, וְשׂוֹתָה. הַשְּׁמָן, מְשִׁירֵד לְעוֹזָה. אַף עַל פִּי שְׁבִירֵד, נוֹטֵל
מִן הַעֲלָל וּמִבֵּין הַמְּמֻל וּמִבֵּין הַפְּצָאים, וּנוֹתֵן לְחַמְטָה וּלְתַמְחוֹי,
אָבֶל לֹא יִתְּנוּ לְקָדְרָה וּלְלַפֵּס כְּשַׁהַן רֹותָחִין. רַبִּי יְהוּדָה אָוֹמֵר,
לְכָל הַוָּא נוֹתֵן, חֹזֶק מִזְבֵּחַ שְׁפִישׁ בּוֹ חָמֵץ וְצִיר: